

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11846/2022
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Велемир адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеног против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1719/21 од 19.05.2022. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1719/21 од 19.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1719/21 од 19.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10444/2020 од 20.04.2021. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 1.714.803,51 динара и то: по обрачуну доприноса број ...-... износ од 346.330,40 динара са законском затезном каматом од 03.09.2015. године до исплате и по обрачуну број ...-...-...-...-.../... износ од 1.368.412,11 динара са законском затезном каматом од 30.01.2018. године до исплате и накнади му трошкове парничног поступка. У другом ставу изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1719/21 од 19.05.2022. године, у првом ставу изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је враћање стеченог без основа услед тога што су од тужиоца наплаћени доприноси за уређивање грађевинског земљишта за изградњу вишестамбених објеката у већем износу од прописаног, због погрешног метода обрачуна доприноса. На ову околност се указује и у ревизији. Доприноси су наплаћени на основу решења донетих у управном поступку, која су у том поступку постала коначна, правноснажна и извршна. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев. Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора, и у истој се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизијом се посебно не указује на законске разлоге из члана 404. став 1. ЗПП-а – на правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, неуједначену судску праксу у овој врсти спорова, односно на потребу новог тумачења примењеног материјалног права. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради неоснованог обогаћења поднета је 16.06.2020. године, а вредност спора је 1.714.803,51 динар.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**